

ພຣະທັມນາງຮູດ

1	2	3	4
---	---	---	---

ຮູດ

RUTH

1 ເອລີເມເລກກັບຄອບຄົວໄປອາໄສຢູ່ປະເທດໂມອາບ

Elimelech's Family Goes to Moab

- 1 ໃນຄາວພວກຜູ້ຕັດສິນປົກຄອງພວກອິສຣາເອນຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ມີການອິດຢາກເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດ
- 2 ຈົນເປັນເຫດໃຫ້ຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າ ເອລີເມເລກ ພ້ອມກັບນາງນາໂອມີຜູ້ເປັນພໍ່ຮຍາ ແລະລູກຊາຍສອງຄົນຄື ມາໂລນ ແລະກີລີໂອນ ຫນົກຈາກເມືອງເບັດເລເຮັມຣາຊອານາຈັກຢູດາ ໄປອາໄສຢູ່ໃນປະເທດໂມອາບ ພວກເຂົາເປັນຄົນເອຟຣາທາ
- 3 ຢູ່ຕໍ່ມາ ເອລີເມເລກກໍຕາຍໄປ ນາງນາໂອມີຜູ້ເປັນແມ່ຈຶ່ງໃຊ້ຊີວິດຢູ່ກັບລູກຊາຍທັງສອງ
- 4 ຕໍ່ມາອີກບໍ່ດົນ ລູກຊາຍທັງສອງກໍໄດ້ແຕ່ງງານກັບຍິງສາວຊາວໂມອາບ ຄົນໜຶ່ງໂອປາ ແລະນາງຮູດ ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ທີ່ນັ້ນປະມານສິບປີ ແລ້ວມາໂລນແລະກີລີໂອນກໍຕາຍໄປອີກ
- 5 ນາງນາໂອມີຈຶ່ງໃຊ້ຊີວິດຢູ່ກັບລູກສະໄໝທັງສອງ

ນາໂອມີແລະນາງຮູດກັບຄືນເມືອ

Naomi and Her Moabite Daughters-in-Law

- 6 ຄັນຕໍ່ມາ ນາງນາໂອມີກໍໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດປະທານເຂົ້າປາອາຫານແກ່ຊາວເມືອງເບັດເລເຮັມແລ້ວ
- 7 ນາງພ້ອມດ້ວຍລູກສະໄໝທັງສອງຈຶ່ງຕຽມຕົວອອກເດີນທາງມຸ່ງຫນ້າຄືນສູ່ເມືອງເບັດເລເຮັມຣາຊອານາຈັກຢູດາ
- 8 ໃນລະຫວ່າງເດີນທາງໄປນັ້ນ ນາງນາໂອມີໄດ້ເວົ້າກັບລູກສະໄໝທັງສອງວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນກັບຄືນເມືອຢູ່ບ້ານພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຈົ້າສາ ແລະຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານຄວາມຜາສຸກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າເຫມືອນດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຄີຍເຮັດແກ່ແມ່ ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວນັ້ນ
- 9 ນອກນີ້ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານຄວາມສົງຄາມສຸກ ເມື່ອເວລາພວກເຈົ້າມີຄອບຄົວໃຫມ່” ຫລັງຈາກນັ້ນ ນາງນາໂອມີກໍກອດຈູບສິ່ງລາລຸກສະໄໝທັງສອງດ້ວຍຄວາມສົງສານ ເຂົາທັງສອງຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມອາລັຍອາວອນ
- 10 ພ້ອມທັງໄດ້ເວົ້າກັບແມ່ຍ່າວ່າ, “ພວກລູກຈະບໍ່ເມືອ ຈະໄປຢູ່ນຳແມ່ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງແມ່”
- 11 ນາງນາໂອມີຂໍຮ້ອງຕື່ມອີກວ່າ, “ຈົ່ງກັບຄືນເມືອບ້ານຂອງພວກລູກສາ ຢາກໄປນຳແມ່ເຮັດຫຍັງ ຫລືພວກລູກຄິດວ່າແມ່ຍັງມີລູກຊາຍທີ່ພໍ່ຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງງານນຳອີກບໍ່?”
- 12 ຈົ່ງກັບຄືນເມືອເສັງເທິນ ແມ່ນີ້ກໍເຖົ້າກາຍຍາມຈະແຕ່ງງານໃຫມ່ອີກແລ້ວ ສົມມຸດວ່າ ແມ່ຈະແຕ່ງງານໃນຄືນນີ້ແລ້ວມີລູກຊາຍໃຫມ່ອີກ
- 13 ພວກລູກກໍຈະພາກັນຢູ່ຖ້າຈົນເຂົາໃຫຍ່ ແລ້ວແຕ່ງງານກັບເຂົາອີກຫລື ລູກຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບຄືນອື່ນອີກຫລື ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ດອກລູກເອີຍ, ແມ່ມີຄວາມສົງສານພວກເຈົ້າຫລາຍ ຍ້ອນວ່າການກະທຳຂອງແມ່ອາດເປັນທີ່ບໍ່ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ”
- 14 ເມື່ອໄດ້ຍິນແມ່ຍ່າເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາກໍພາກັນຮ້ອງໄຫ້ອີກ ແລ້ວນາງໂອປາໄດ້ກອດຈູບຢ່າ ແລະອຳລາກັບຄືນໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ສ່ວນນາງຮູດບໍ່ຍອມຫນົກຈາກຢ່າເດັດຂາດ
- 15 ນາງນາໂອມີຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ນາງຮູດວ່າ, “ເບິ່ງດູ ນາງໂອປາກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາພີ່ນ້ອງ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາທີ່ບ້ານເກົ່າແລ້ວ”
- 16 ແຕ່ນາງຮູດໄດ້ຕອບຢ່າວ່າ, “ຢ່າຮ້ອງຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຂົາຕິດຕາມແລະຈາກແມ່ຍ່າໄປທ້ອນ ແມ່ໄປທີ່ໃດລູກກໍຈະໄປທີ່ນັ້ນ ແມ່ຢູ່ບ່ອນໃດລູກກໍຂໍຢູ່ບ່ອນນັ້ນດ້ວຍ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງແມ່ກໍແມ່ນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງລູກ ພຣະເຈົ້າຂອງແມ່ກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງລູກ
- 17 ແມ່ຕາຍຢູ່ບ່ອນໃດ ລູກກໍຂໍຕາຍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະສິບຂອງລູກຈະຝັງຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ ຖ້າຂ້ານ້ອຍປະແມ່ໄປກ່ອນຕາຍ ກໍຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດຢ່າງຫນັກ”

- 18 ເມື່ອນາງນາໂອມີເຫັນນາງຣູດມີຄວາມຕັ້ງໃຈໄປກັບຕົນແທ້ ນາງກໍບໍ່ເວົ້າຫຍັງອີກ
- 19 ທັງສອງໄດ້ພາກັນເດີນທາງໄປຈົນເຖິງເມືອງເບັດເລເຮັມ ເມື່ອເຂົາເຂົ້າໄປເຖິງເມືອງນັ້ນ ຊາວເມືອງກໍພາກັນຕື່ນເຕັ້ນທີ່ເຫັນນາງກັບມາ
- 20 ພວກຜູ້ຍິງຈຶ່ງຖາມກັນວ່າ, “ນີ້ບໍ່ແມ່ນນາງນາໂອມີບໍ່?” ນາງນາໂອມີຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຢ່າເອີ້ນຂ້ອຍວ່ານາງນາໂອມີອີກ ຈຶ່ງເອີ້ນວ່າມາຣາ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊົງໃຫ້ຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຂົມຂື່ນ
- 21 ຂ້ອຍຈາກທີ່ນີ້ໄປດ້ວຍຄວາມພ້ອມພຽງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍກັບມາມີເປົ່າ ຍ້ອນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດຂ້ອຍ ແລະປະທານຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ ສະນັ້ນ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເອີ້ນຂ້ອຍວ່າ ນາໂອມີ ຜູ້ຊົມຊື່ນຍິນດີ
- 22 ນາງນາໂອມີກັບນາງຣູດຊາວເມືອງໂມອາບລູກສະໄພຂອງນາງ ໄດ້ກັບມາເຖິງເມືອງເບັດເລເຮັມ ພໍດີກັບເວລາຕົ້ນຣະດູກ່ຽວເຂົ້າ

2 ນາງຣູດເກັບຮວງເຂົ້າເຮັ່ງທີ່ທົ່ງນາຂອງ

ໂບອັສ

Ruth Meets Boaz

- 1 ທີ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ ນາງນາໂອມີໄດ້ມີພັນທຸກຜົວຢູ່ຜູ້ນຶ່ງຊື່ ໂບອັສ ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຄົນຮັ່ງມີ ແລະມີອິດທິພົນ
- 2 ຢູ່ຕໍ່ມາ ນາງຣູດໄດ້ເວົ້າກັບຍ່າວ່າ, “ແມ່ ຂ້ານ້ອຍຂໍໄປເກັບຮວງເຂົ້າຕົກເຮັ່ງຢູ່ຕາມທົ່ງນາ ຂ້ານ້ອຍຈະເກັບເອົາຕາມຫລັງຜູ້ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບ” ນາງນາໂອມີຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຈົ່ງໄປສາລຸກເອີຍ”
- 3 ແລ້ວນາງກໍອອກໄປໃນທົ່ງນາຫາເກັບເອົາຮວງເຂົ້າເຮັ່ງຕາມຫລັງພວກກ່ຽວເຂົ້າ ໂດຍບັງເອີນນາທີ່ບ່ອນນາງເກັບຮວງເຂົ້ານັ້ນ ແມ່ນນາຂອງໂບອັສພັນທຸກຜົວຂອງເອລີເມເລກ
- 4 ໃນຂະນະນັ້ນ ໂບອາດໄດ້ອອກມາແຕ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ ເພື່ອເບິ່ງຄົນເຮັດວຽກໃນນາ ທ່ານໄດ້ກ່າວອວຍພອນໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ, “ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນໍາພວກເຈົ້າເທີນ” ແລ້ວພວກລູກຈ້າງກໍຕອບວ່າ, “ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພອນໃຫ້ທ່ານເຫມືອນກັນເທີນ”
- 5 ແລະໂບອາດໄດ້ຖາມຫົວຫນ້າລູກຈ້າງວ່າ, “ຍິງຜູ້ນັ້ນແມ່ນໃຜ?”
- 6 ຫົວຫນ້າຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ແມ່ນຍິງທີ່ມາຈາກປະເທດໂມອາບນໍານາງນາໂອມີ
- 7 ນາງໄດ້ມາຂໍອະນຸຍາດນໍາຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອເກັບຮວງເຂົ້າທີ່ເຮັ່ງຈາກພວກກ່ຽວເຂົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໄດ້ເກັບຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າຈົນເຖິງດຽວນີ້ ແລະໄດ້ພັກຜ່ອນແຕ່ພຽງເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ”
- 8 ເມື່ອໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ ໂບອາດກໍເວົ້າກັບນາງຣູດວ່າ, “ນາງເອີຍ ເຈົ້າຢ່າໄປເກັບຮວງເຂົ້າບ່ອນອື່ນເດີ ຈົ່ງມາເກັບແຕ່ໃນທົ່ງນານີ້ ແລະເຮັດວຽກຢູ່ນໍາຄົນງານຍິງຂອງຂ້ອຍ
- 9 ຈົ່ງເບິ່ງ ຖ້າພວກເຂົາກ່ຽວເຂົ້າຢູ່ບ່ອນໃດ ເຈົ້າຈຶ່ງໄປເກັບຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍຮີບກວນເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າຫົວນໍາຈຶ່ງໄປຕື່ມໃນໄຫທີ່ພວກລູກຈ້າງໄດ້ຕັກມາໄວ້ແລ້ວນັ້ນ”
- 10 ເມື່ອໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ ນາງກໍກຶ້ມຂາບລົງ ແລະເວົ້າກັບໂບອາດວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍເປັນພຽງຄົນຕ່າງປະເທດ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງມີຄວາມເມດຕາກະຣຸນາຕໍ່ຂ້ານ້ອຍເຊັ່ນນີ້?”
- 11 ໂບອາດຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຂ້ອຍໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ເຈົ້າປະຕິບັດຕໍ່ຍ່າຕັ້ງແຕ່ຜົວຂອງເຈົ້າໄດ້ຕາຍໄປ ຂ້ອຍໄດ້ຮູ້ວ່າເຈົ້າຈາກພໍ່ແມ່ ແລະບ້ານເກີດເມືອງນອນ ມາຢູ່ໃນປະເທດທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກມາກອນ
- 12 ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບແທນຄຸນຄວາມດີທີ່ເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດມາ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນ ຜູ້ຊຶ້ງເຈົ້າໄດ້ເພິ່ງພາອາສັຍ ຈຶ່ງປະທານບໍາເໜັດອັນປະເສີດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າດ້ວຍ”
- 13 ນາງຣູດກໍຕອບວ່າ, “ທ່ານດີຕໍ່ຂ້ານ້ອຍຫລາຍ ນອກນີ້ທ່ານຍັງໄດ້ເລົ່າໂລມໃຫ້ກໍາລັງໃຈແກ່ຂ້ານ້ອຍ ທັງທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັບຄົນໃຊ້ຍິງຄົນນຶ່ງຂອງທ່ານຊື່”
- 14 ເມື່ອເວລາຮັບປະທານອາຫານ ໂບອາດ ບອກນາງຣູດວ່າ, “ຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າມາເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລ້ວເອົາອາຫານມາຈໍານໍາສົ້ມ” ນາງຣູດຈຶ່ງຫຍັບມານຶ່ງນໍາພວກລູກຈ້າງ ໂບອາດໄດ້ເອົາອາຫານໃຫ້ນາງ ຈົນນາງຮັບປະທານອີ່ມ ແລ້ວຍັງມອບອາຫານທີ່ເຫລືອນັ້ນໃຫ້ອີກດ້ວຍ

- 15 ຫລັງຈາກຮັບປະທານອາຫານອີ່ມແລ້ວ ກ່ອນນາງຈະໄປເກັບຮວງເຂົ້າຕໍ່ອີກ ໂບອາດໄດ້ສັ່ງລູກຈ້າງວ່າ, “ຈົ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ນາງເກັບຮວງເຂົ້າໃນບ່ອນທີ່ຍັງມີຝ່ອນເຂົ້າ
- 16 ຢ່າລົບກວນນາງ ໃຫ້ພວກເຈົ້າດຶງເອົາເຂົ້າບາງຮວງອອກຈາກມັດປະໄວ້ໃຫ້ນາງເກັບຕາມສະບາຍ ແລະຢ່າເວົ້າຫຍັງຫຍັງໃຫ້ນາງເດີ
- 17 ນາງຮູ້ໄດ້ເກັບຮວງເຂົ້າໃນນາຈົນຮອດຄໍາ ແລ້ວຟາດເອົາເຂົ້າທີ່ເກັບມານັ້ນໄດ້ປະມານເອຟານຶ່ງ
- 18 ຫລັງຈາກນັ້ນ ນາງກໍຖືເອົາເຂົ້າກັບຄືນເມືອບ້ານຫາຍ່າໃນເມືອງ ພ້ອມທັງອາຫານທີ່ໂບອັສໃຫ້ມານັ້ນໃຫ້ຍ່າເບິ່ງ
- 19 ນາງນາໂອມີຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ມີນີ້ລູກໄດ້ໄປເກັບເຂົ້າຢູ່ບ່ອນໃດ ແມ່ນນາຂອງໃຜທີ່ລູກໄປເຮັດວຽກນໍາ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພອນທ່ານ ຜູ້ມີເມດຕາຈິດເທີນ” ແລ້ວນາງຮູ້ໄດ້ເວົ້າໃຫ້ຍ່າຟັງວ່າ ນາງໄດ້ໄປເຮັດວຽກໃນນາຂອງທ່ານຜູ້ນຶ່ງຊື່ ໂບອັສ
- 20 ນາງນາໂອມີຈຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ຂໍທ່ານຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບພອນຈາກອົງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະຕິບັດສັນຍາທີ່ຊົງໃຫ້ໄວ້ກັບຜູ້ຍັງມີຊີວິດ ແລະຜູ້ຕາຍໄປແລ້ວ” ນາງເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນັ້ນແມ່ນຍາດພີ່ນ້ອງໃກ້ຊິດຂອງເຮົາຊຶ່ງເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີສິດໂຖ່ ແລະອຸປຸກຄ້າຂູພວກເຮົາ”
- 21 ນາງຮູ້ດັ່ງນັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບຍ່າອີກວ່າ, “ທ່ານຍັງບອກໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບລູກຈ້າງຂອງທ່ານຈົນກ່ວາເຂົ້າແລ້ວ”
- 22 ນາງນາໂອມີຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວລູກເອີຍ, ເປັນການດີຖ້າລູກຢູ່ນໍາລູກຈ້າງຂອງທ່ານ ແຕ່ຖ້າລູກໄປນາຂອງຜູ້ອື່ນອາດຈະຖືກຮົບກວນ”
- 23 ດັ່ງນັ້ນ ນາງຮູ້ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງທຽງໄປເຮັດວຽກນໍາລູກຈ້າງຂອງໂບອັສຈົນກ່ວາເຂົ້າແລ້ວ ແຕ່ນາງຍັງຢູ່ກັບແມ່ຍ່າຂອງນາງ

3 ໂບອັສເມດຕານາງຮູດ

Ruth and Boaz at the threshing Floor

- 1 ຄັນຕໍ່ມາ ນາງນາໂອມີໄດ້ກ່າວຕໍ່ນາງຮູດລູກສະໄໝຂອງຕົນວ່າ, “ລູກເອີຍ, ແມ່ຄວນຈະຊອກຫາຜົວໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອຈະມີຄອບຄົວໃຫມ່ອີກໄດ້ແລ້ວ
- 2 ເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ໂບອັສນາຍຂອງພວກສາວໃຊ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ໄປເຮັດວຽກນໍານັ້ນ ເປັນພີ່ນ້ອງຜູ້ນຶ່ງຂອງພວກເຮົາ ລູກຈຶ່ງຟັງໃຫ້ດີ ໃນມື້ແລງນີ້ທ່ານຈະໄປຟາດເຂົ້າໃນລານ
- 3 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງອາບນໍ້າ ຫານໍ້າມັນ ແຕ່ງເນື້ອແຕ່ງຕົວ ແລະນຸ່ງເຄື່ອງອັນງາມທີ່ສຸດ ແລ້ວລົງໄປໃນລານບ່ອນທີ່ທ່ານຟາດເຂົ້ານັ້ນ ແຕ່ຍ່າໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກວ່າເຈົ້າຢູ່ຫັ້ນ ຈົນກວ່າທ່ານຮັບປະທານ ແລະດື່ມອີ່ມແລ້ວ
- 4 ເມື່ອທ່ານໄປນອນ ໃຫ້ເຈົ້າຈຶ່ງບ່ອນທ່ານນອນໄວ້ ແລ້ວໃຫ້ເຈົ້າຄ່ອຍໆເຂົ້າໄປເປີດຜ້າທີ່ມີຕີນທ່ານອອກແລ້ວນອນລົງ ໃນເວລານັ້ນທ່ານຈະເວົ້າກັບເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄວນຈະເຮັດ”
- 5 ນາງຮູ້ໄດ້ຕອບຍ່າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດຕາມທີ່ຍ່າບອກ”
- 6 ແລ້ວນາງຮູ້ດຳລົງໄປໃນລານເຂົ້າ ແລະເຮັດຕາມທີ່ຍ່າໄດ້ບອກໄວ້ທຸກປະການ
- 7 ຫລັງຈາກໂບອາດໄດ້ກິນແລະດື່ມອີ່ມຫນໍາສໍາຮານໃຈແລ້ວ ທ່ານກໍໄປນອນພັກຜ່ອນຢູ່ໃກ້ໆກອງຟ່ອນເຂົ້າ ນາງຮູ້ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຄ່ອຍໆຫຍັບເຂົ້າໄປເປີດຜ້າທີ່ມີຕີນທ່ານອອກ ແລ້ວຄ່ອຍໆນອນລົງ
- 8 ເມື່ອໂບອັສຮູ້ເມື່ອຂຶ້ນໃນເວລາກາງຄືນ ກໍຮູ້ສຶກປະຫລາດໃຈທີ່ເຫັນຜູ້ຍິງມານອນຢູ່ໃຕ້ຕີນຂອງຕົນ
- 9 ທ່ານຈຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?” ນາງຮູ້ດຳຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍແມ່ນຮູດສາວໃຊ້ຂອງທ່ານ ຂໍໃຫ້ທ່ານປົກປັກຮັກສາເບິ່ງແຍງຂ້ານ້ອຍແດ່ທ່ອນ ເພາະທ່ານເປັນພີ່ນ້ອງໃກ້ຊິດມີສິດໂຖ່ ແລະອຸປຸກຄ້າຂູຂ້ານ້ອຍ”
- 10 ໂບອັສໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າ ການກະທໍາຂອງເຈົ້າ ຄັ້ງນີ້ເປັນທີ່ຫນ້າສົງສານກວ່າຄາວກ່ອນ ຊຶ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນຄວາມສຸດຈະຮິດທີ່ເຈົ້າມີຕໍ່ຄອບຄົວ ແລະຕໍ່ຍ່າຂອງເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ໄປຫຍຸ້ງກ່ວາກັບຜູ້ບ່າວຄົນອື່ນທີ່ຮັ່ງມີ ຫລືຍາກຈົນ
- 11 ບັດນີ້ ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ ຂ້ອຍຈະເຮັດຕາມທີ່ເຈົ້າເວົ້ານັ້ນທຸກຢ່າງ ເພາະທຸກໆຄືນໃນເມືອງນີ້ກໍຮູ້ແລ້ວວ່າເຈົ້າເປັນຍິງດີ
- 12 ເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າຂ້ອຍເປັນພີ່ນ້ອງໃກ້ຊິດແລະມີສິດໂຖ່ເຈົ້າ ແຕ່ວ່າຍັງມີພີ່ນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດກວ່າຂ້ອຍອີກຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີສິດໂຖ່ເຈົ້າກ່ອນ
- 13 ເຈົ້າຈຶ່ງນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນກ່ອນ ແລ້ວມື້ອື່ນເຂົ້າຖ້າຜູ້ນັ້ນຫາກຮັບໂຖ່ເຈົ້າ ກໍຈຶ່ງໃຫ້ທ່ານກະທໍາໄດ້ ແຕ່ຖ້າທ່ານປະຕິເສດ ຂ້ອຍຂໍສາບານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີຊີວິດຢູ່ວ່າ ຂ້ອຍຈະຮັບຜິດຊອບໃນເລື່ອງນີ້ເອງ ເຈົ້າຈຶ່ງຫລັບນອນໃຫ້ສະບາຍໃຈເທີນ”

- 14 ຄົນນັ້ນ ນາງໄດ້ນອນໃຕ້ຕີນຂອງໂບອັສຈົນຂ້ອນແຈ້ງ ແຕ່ນາງໄດ້ລຸກກ່ອນຄົນຈະເຫັນໜ້າ ໂບອັສຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຄົງບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ວ່ານາງມາທີ່ນີ້ດອກ”
- 15 ຄັນແລ້ວ ໂບອັສໄດ້ເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ, “ຈົ່ງເອົາເສື້ອຊັ້ນນອກທີ່ເຈົ້ານຸ່ງນັ້ນພ້ອມ” ນາງຮູດກໍເຮັດຕາມ ໂບອັສຈຶ່ງຜອງເຂົ້າໃຫ້ນາງຫົກຫົວໜ່ວຍຊ່ຽງຂອງເຂົ້າບາລ ນາງໄດ້ແບກເອົາເຂົ້າແລ້ວກັບຄືນເມືອເມືອງ
- 16 ເມື່ອນາງກັບມາເຖິງບ້ານ ຍ່າກໍຖາມວ່າ, “ເປັນແນວໃດລູກ?” ນາງຮູດກໍເລົ່າເລື່ອງທຸກຢ່າງທີ່ໂບອັສໄດ້ເວົ້າ ແລະໄດ້ເຮັດຕໍ່ນາງສູ່ຍ່າຟັງ
- 17 ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ທ່ານຍັງໄດ້ເອົາເຂົ້າຫົກຫົວໜ່ວຍຊ່ຽງຂອງເຂົ້າບາລນີ້ໃຫ້ ເພາະທ່ານບໍ່ຢາກໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກັບມາມີເປົ່າ”
- 18 ນາງນາໂອມີຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ລູກຈົ່ງສະບາຍໃຈເທິນ ຕົກມາຮອດນີ້ລູກກໍຄົງຈະຮູ້ແລ້ວວ່າ ເຮືອງມັນຈະຈົບລົງແນວໃດ ເພາະໂບອັສຄົງຈະບໍ່ສະບາຍໃຈ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຈັດການກັບເຮືອງນີ້ໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍໃນມື້ນີ້”

4 ໂບອັສເອົາຮູດເປັນພັຣຍາ

The Marriage of Boaz and Ruth

- 1 ໂບອັສໄດ້ໄປນັ່ງຢູ່ໃນທ່າປະຊຸມທີ່ປະຕູເຂົ້າເມືອງ ໃນຂະນະນັ້ນພໍ່ກັບພີ່ນ້ອງຜູ້ໄກຊິດກັບເອລິເມເລກ ຜູ້ມີສິດໄຖ່ແລະອຸປຸກຄ້າຊຸທີ່ທ່ານເວົ້ານັ້ນຍ່າງຜ່ານມາ ໂບອັສຈຶ່ງຖືໂອກາດເຊື້ອເຊີນເຂົານັ່ງລົງ
- 2 ນອກນີ້ທ່ານຍັງໄດ້ເຊື້ອເຊີນພວກເຖົ້າແກ່ໃນເມືອງສິບຄົນມາຮ່ວມດ້ວຍ ເມື່ອມາພ້ອມພຽງກັນແລ້ວ
- 3 ໂບອັສກໍເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງເອລິເມເລກວ່າ, “ບັດນີ້ ນາງນາໂອມີໄດ້ກັບມາແຕ່ປະເທດໂມອາບ ມາຮອດບ້ານເກີດເມືອງນອນແລ້ວ ນາງຕ້ອງການຂາຍດິນຂອງເອລິເມເລກ ຜູ້ເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ
- 4 ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈຄັກແນ່ແລ້ວທີ່ຈະເວົ້າເຮືອງນີ້ກັບເຈົ້າ ຄືວ່າຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການຢາກຊົດຊ່ອຍຍົກຊື່ສຽງຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ຈົ່ງຕັດສິນໃຈຊື່ດິນນີ້ເສັ້ງຕໍ່ໜ້າພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ນັ່ງຢູ່ນີ້ ເພື່ອເປັນພຍານຫລັກຖານໃຫ້ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການຈົ່ງໄດ້ບອກໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ ເພາະວ່າສິດທິໃນການຊື້ນັ້ນເປັນຂອງເຈົ້າກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງເປັນຂອງຂ້ອຍຕາມພາຍຫລັງ” ຊາຍຜູ້ນັ້ນໄດ້ເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ຂ້ອຍຍິນດີຈະຊື້ດິນນັ້ນ”
- 5 ໂບອັສຈຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າຊື້ດິນຈາກນາງນາໂອມີ ນາງຮູດຊຶ່ງເປັນແມ່ຫມ້າຍຕ້ອງເປັນເມັງຂອງເຈົ້າ ແລະດິນທີ່ເຈົ້າຈະຊື້ຕ້ອງຕົກເປັນຂອງຄອບຄົວຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວນັ້ນ”
- 6 ຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍຕອບວ່າ, “ຖ້າເປັນຢ່າງນີ້ ຂ້ອຍກໍບໍ່ສາມາດຈະຊື້ໄດ້ ເພາະການຊື້ອາດຈະເຮັດໃຫ້ມໍຣະດົກຂອງຂ້ອຍເອງສູນເສັ້ງໄປ ເຈົ້າຈຶ່ງໃຊ້ສິດທິຂອງຂ້ອຍຊື້ດິນນັ້ນເສັ້ງເທິນ ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການອີກແລ້ວ”
- 7 ໃນສັມຍກ່ອນ ຣາຊອານາຈັກອິສຣາເອນມີທ່ານງມູຢູວ່າ ເມື່ອຜູ້ນຶ່ງມອບສິດທິໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອີກ ຫລືແລກປ່ຽນຊື່ຂາຍກັນ ຜູ້ຂາຍຕ້ອງປິດເກີບສິ່ງໃຫ້ຜູ້ຊື້ ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ ໃຊ້ເປັນພຍານຫລັກຖານທີ່ນິຍົມກັນໃນຣາຊອານາຈັກອິສຣາເອນ
- 8 ດັ່ງນັ້ນ ຍາດຂອງເອລິເມເລກຜູ້ມີສິດທິໃນການໄຖ່ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າຈຶ່ງຊື້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເສັ້ງເທິນ” ແລ້ວເຂົາກໍໄດ້ປິດເກີບໃຫ້ແກ່ໂບອັສ
- 9 ໂບອັສຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຖົ້າແກ່ ແລະພວກທີ່ມາຮ່ວມໃນພິທີນັ້ນວ່າ, “ມື້ນີ້ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງເປັນພຍານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊື້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງເອລິເມເລກຂອງກີລິໂອນ ແລະຂອງມາໂລນຈາກນາງນາໂອມີແລ້ວ
- 10 ນອກຈາກນີ້ ນາງຮູດຊາວໂມອາບພັຣຍາຂອງມາໂລນຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ກໍຕົກເປັນພັຣຍຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳດ້ວຍ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ມໍຣະດົກມີຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍ ເພື່ອໃຫ້ຊື່ຂອງເຂົາຍັງມີຢູ່ໃນຖ້າມາກາຍາດພີ່ນ້ອງແລະບ້ານເມືອງ ຂໍໃຫ້ທ່ານຈຶ່ງເປັນພຍານຕໍ່ເຫດການໃນມື້ນີ້ດ້ວຍ”
- 11 ພວກປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນກໍພ້ອມກັນຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາຍິນດີເປັນພຍານໃຫ້” ຝ່າຍພວກເຖົ້າແກ່ກໍເວົ້າວ່າ, “ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດຊ່ອຍໃຫ້ຍິ່ງທີ່ຈະໄປຢູ່ບ້ານຂອງເຈົ້ານັ້ນ ເປັນເຫມືອນນາງຣາເຊັນແລະນາງເລອາ ຜູ້ຊຶ່ງມີລູກຫລານຫລາຍສິບເຊື້ອສາຍໃຫ້ແກ່ຣາຊອານາຈັກອິສຣາເອນ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັ່ງມີໃນ ເອຟຣາທາ ແລະມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງໃນເມືອງເບັດເລເຮັມເທິນ
- 12 ຂໍໃຫ້ເດັກນ້ອຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂຜດປະທານໃຫ້ເຈົ້າຈາກຍິງສາວຄົນນີ້ ຈຶ່ງເປັນເຫມືອນຄອບຄົວຂອງເປເຣດບຸດຊາຍຂອງຢູດາ ແລະນາງທາມາເທິນ

The Genealogy of David
(ມທ 1:2-6)

- 13 ແລ້ວໂບອັສກໍເອົານາງຮູດມາເປັນເມັງ ແລະສົມສູ່ຢູ່ກັນດ້ວຍກັນ

- 14 ຕໍ່ມາ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ນາງຕັ້ງທ້ອງ ແລະໄດ້ບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງ
- 15 ຜູ້ຍິງທັງຫລາຍໃນເມືອງເບັດເລເຮັມຈຶ່ງເວົ້າກັບນາງນາໂອມີວ່າ, “ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທີນ ເພາະພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າມີຫລານຊາຍ ຜູ້ຈະບົວລະບັດຮັກສາເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້ມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງໃນຣາຊອານາຈັກອິສຣາເອນ ເປັນກຳລັງໃຈ ແລະເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຮັກສາເຈົ້າໃນເວລາເຖົ້າແກ່ ລູກສະໄໝຜູ້ເປັນແມ່ຂອງເດັກນ້ອຍນີ້ຮັກເຈົ້າຫລາຍ ນາງສາມາດບົວລະບັດຮັກສາເຈົ້າໄດ້ດີກວ່າບຸດຊາຍເຈັດຄົນຂອງເຈົ້າ”
- 16 ນາງນາໂອມີໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງ ແລະລ້ຽງເກືອບຫລານຊາຍຜູ້ນີ້ເປັນຢ່າງດີ
- 17 ພວກຜູ້ຍິງບ້ານໄກ້ເຮືອນຄຽງໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ນັ້ນວ່າ ໂອເບດ ພວກເຂົາພາກັນເວົ້າວ່າ, “ເດັກນ້ອຍນີ້ແມ່ນບຸດນາງນາໂອມີ” ຕໍ່ມາ ໂອເບດໄດ້ເປັນບິດາຂອງເຈສຊີ ແລະເຈສຊີໄດ້ເປັນບິດາຂອງດາວິດ
- 18 ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ ນັບຕັ້ງແຕ່ເປເຣສມາມີດັ່ງນີ້, ເປເຣສເປັນບິດາເຣສໂຣນເຣສໂຣນເປັນບິດາຮາມ ຮາມເປັນບິດາອັມມິນາ ດາບອັມມິນາດາບເປັນບິດານາໂຊນ ນາໂຊນເປັນບິດາຊັນໂມນຊັນໂມນເປັນບິດາຂອງໂບອັສ ໂບອັສ ໂບອັສເປັນບິດາຂອງໂອເບດ ໂອເບດເປັນບິດາຂອງເຈສຊີ ເຈສຊີເປັນບິດາດາວິດ